

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1 бр.530/19
10.09.2019. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Оливере Бојовић, председника већа, Драгана Лековића и Жарка Стевановића, чланова већа, са записничарем Тањом Николић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног, адвоката Зорана Милојковића из Петровца на Млави, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр.54/18 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.54/18 од 20.05.2019. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеном АА који је том пресудом оглашен кривим, утврђује за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. Кривичног законика у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 2 (две) године и задржава као правилно утврђену за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па га применом члана 60. став 2. тачка. 2. Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 29.10.2015. године до 26.11.2015. године, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.54/18 од 20.05.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. Кривичног законика (КЗ) у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ

за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци, у коју казну му се сходно одредби члана 63. КЗ урачунава време проведено у притвору од 29.10.2015. године до 26.11.2015. године.

Окривљени је обавезан да на основу члана 261. и члана 264. Законика о кривичном поступку (ЗКП) плати, и то: Вишем суду у Јагодини на име трошкова кривичног поступка износ од 56.221,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Јагодини на име трошкова тужилачке истраге износ од 41.872,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сходно члану 261. став 2. тачка 8. ЗКП и члана 264. ЗКП плати на име трошкова кривичног поступка износ од 330.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, оштећеном ББ на име заступања од стране пуномоћника. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

На основу члана 78, 79. став 1. тачка 6, 86. и члана 297. став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности – забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини (јавни тужилац), због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, преиначи побијану пресуду и окривљеном изрекне јединствену казну затвора у дужем трајању, и

- бранилац окривљеног, адвокат Зоран Милојковић из Петровца на Млави, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, а ублажити казну за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ тако што ће окривљеном изрећи новчану казну или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Захтевао је да он и окривљени буду обавештени о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском КТЖ-548/19 од 15.07.2019. године предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји жалбу јавног тужиоца и преиначи првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног за извршена кривична дела за која је оглашен кривим осудити на јединствену казну затвора у дужем трајању, а жалбу браниоца одбије као неосновану и побијану пресуду у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу је у смислу одредбе члана 447. став 1, 2. и 5. ЗКП одржао седницу већа на којој је у присуству окривљеног и његовог браниоца, адвоката Зорана Милојковића из Петровца на Млави, а у одсуству уредно обавештеног

Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је у смислу члана 451. став 1. ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода жалби и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу нашао:

Жалба јавног тужиоца је неоснована.

Жалба браниоца окривљеног је делимично основана.

Неосновано је указивање у жалби браниоца окривљеног да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Ово због тога, што ожалбена пресуда о чињеницама које су предмет доказивања садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге из којих се поуздано закључује како је окривљени извршио предметна кривична дела које је све радње предузео ради извршења истих, као и субјективни однос окривљеног према учињеном делу, како у односу на основно дело, тако и у односу на произашлу последицу, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда.

Првостепени суд је непристрасном оценом изведених доказа утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеног АА, па је и жалбени навод браниоца окривљеног да је првостепена пресуда захваћена повредом поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, оцењен као неоснован.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези указујући на повреду кривичног закона, жалбом браниоца окривљеног се оспорава оцена изведених доказа и закључак првостепеног суда да је окривљени извршио предметна кривична дела.

Апелациони суд је изнете жалбене наводе оценио као неосноване, јер је првостепени суд савесном и свестраном оценом изведених доказа наведених у образложењу пресуде, појединачно и у међусобној повезаности сходно одредбама члана 16. и 419. ЗКП правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице и из истих извео правилан закључак да је окривљени на начин и под околностима, описаним ближе у изреци побијане пресуде извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ, дајући у образложењу пресуде за своје чињеничне и правмне закључке, јасне и убедљиве разлоге, које прихвата и овај суд.

На правилност закључка првостепеног суда указују изведени докази, а пре свега налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Душана Стаменковића, налаз и мишљење вештака медицинске струке др Ивана Митића, налаз вештака др Горана Павловића и исказа вештака мр др Љубише Божића, као и других писаних доказа у списима предмета, све детаљно изнетих и исцрпно анализираних у образложењу побијане пресуде, којима је првостепени суд као уверљивим правилно поклонио веру.

Жалбени навод браниоца окривљеног да је окривљени алкохол конзумирао после саобраћајне незгоде, а не пре тога, је неоснован. Ово из разлога, што

је и сам окривљени у поступку тужилачке истраге пред Основним јавним тужилаштвом у Деспотовцу изјавио да је критичног дана десетак минута пре незгоде попио вињак више од половине флаше садржине 0,7 л. Одбрану окривљеног у каснијој фази поступка да је алкохол конзумирао после саобраћајне незгоде правилно је првостепени суд оценио као срачунату на избегавање кривице, о чему је у образложењу пресуде дао јасне разлоге, које прихвата и овај суд.

Првостепени суд је о одбијању предлога одбране да се на околност алкохолисаности окривљеног у својству сведока саслуша ВВ, у ставу петом на страни 18. образложења побијане пресуде дао јасне разлоге, које прихвата и овај суд, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени као неосновани.

О непридржавању окривљеног одредбе члана 51. став 2. ЗОБС-а, односно чињеници да окривљени критичном приликом при мимоилажењу са пешаком – оштећеном покојном ГГ није држао потребно растојање између пешака и свог возила, првостепени суд је у ставу другом на страни 21. образложења побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени као неосновани.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе браниоца окривљеног, али је нашао да нису од утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Према томе, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеним кривичним делима, и на тако утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу сва обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ, па је жалба браниоца окривљеног по основу повреде кривичног закона, оцењена као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у делу о казни, поводом жалби јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд сходно одредби члана 54. КЗ, правилно утврдио све околности које утичу да казна буде мања или већа, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду да до сада није осуђиван, а од отежавајућих околности количину алкохола коју је имао у крви приликом саобраћајне незгоде.

Међутим, Апелациони суд налази да првостепени суд утврђеним околностима није дао значај који објективно заслужују, те да је казна затвора на коју је окривљени осуђен строжија од неопходне са становишта сврхе кажњавања, па је с тим у вези и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни затвора, тако што је окривљеном АА утврдио за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ казну затвора у трајању од две године и задржао као правилно утврђену казну за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од једне године и осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и осам

месеци, у коју казну се сходно одредби члана 63. став 1. КЗ урачунава време проведено у притвору од 29.10.2015. године до 26.11.2015. године, налазећи да је тако одмерена казна сразмерна степену кривице окривљеног и тежини извршених кривичних дела и као таква нужна и довољна да се према окривљеном у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4. став 2. КЗ постигне сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Одлука о мери безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године, донета је правилном применом одредбе члана 297. став 5. и члана 86. КЗ.

Одлука о трошковима кривичног поступка донета је у складу са одредбама члана 261. и члана 264. ЗКП, о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде навео јасне разлоге, због чега је жалба браниоца, оцењена као неоснована.

На основу напред изнетог, Апелациони суд је применом одредбе члана 459. став 1. и члана 457. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Тања Николић с.р.**

**Председник већа-судија,
Оливера Бојовић с.р.**